नूतनमूर्त्तियुक्तस्य ते तव सुमतिम् अनुग्रहबुद्धिं वयम् आसमन्तात् वृणीमहे। स त्वमस्मभ्यं सहस्रिणः सहस्रसङ्ख्यस्य धनस्य भोगं रास्व देहि॥

अथाष्टमी। "नवꣳ हविर्जुषस्व नः। ऋतुभिः सोम भूतमम्। तदङ्ग प्रतिहर्य्य नः। राजन्त्सोम स्वस्तये" इति। हे सोम ऋतुभिः कालैः भूतमम् अतिशयेन निष्पन्नं सुपक्वं नवं नूतनं श्यामाकरूपं नोऽस्मदीयं हविर्जुषस्व, अङ्गशब्दः प्रियसम्बोधनवाची अङ्ग सोमराजन् नोऽस्माकं स्वस्तये तद्धविः प्रतिहर्य्य श्रद्धस्व। एते उभे सौम्यस्य श्यामाकहविषोर्याज्यापुरोऽनुवाक्ये॥

अथ नवमी। "नवꣳ स्तोमं नवꣳ हविः। इन्द्राग्निभ्यां निवेदय। तज्जुषेताꣳ सचेतसा" इति। नवं स्तोत्रं नवं हविश्च इन्द्राग्निभ्यां अध्वर्य्यो निवेदय। तद्धविः सचेतसा समानचेतसाविन्द्राग्नी जुषेतां सेवताम्॥

अथ दशमी। "शुचिन्नु स्तोमं नव जातमद्य। इन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम् [३]। उभा हि वाꣳ सुहवा जोहवीमि। ता वाजꣳ सद्य उशते धेष्ठा" इति। वृत्रहणौ शत्रुघातिनौ हे इन्द्राग्नी अद्यास्मिन् कर्म्मणि नवजातम् अभिनवत्वेनोत्पन्नं शुचिं नु स्तोमं शुद्धमेव स्तोत्रं जुषेथां ह्यस्माद् अहं सुहवाः सुखेनाह्वातुं शक्यौ उभौ वामुभौ युवामुभौ जोहवीमि पुनः पुनराह्वयामि। तथाविधौ उशते कामयमानाय यजमानाय वाजमन्नं सद्यो धेष्ठाः अस्मिन्नेव क्षणे सम्पादयतम्। एते उभे ऐन्द्राग्नस्य द्वादशकपालस्य याज्यानुवाक्ये॥